

Arrest

nr. 102 908 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. NIYONZIMA en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn en een Hazara van etnische origine te zijn. De laatste twee jaren voor uw vertrek verbleef u doorheen de week in de Afghaanse hoofdstad Kabul. Voordien en in het weekend verbleef u in het dorp Shaad Mohammad, gelegen in het district Nerkh van de provincie Maidan Wardak. De drie laatste schooljaren heeft u eveneens in Kabul afgewerkt.

In 2010 bent u in Kabul beginnen werken bij het telecommunicatiebedrijf Etisalat. Uit angst vertelde u enkel uw naaste familie over dit werk.

In juli 2012 was u op een weekend naar uw familie in Maidan Wardak gegaan. Hier kreeg u bezoek van vijf onbekende talibs die u verweten samen te werken met de ongelovigen. Ze wilden u enkel vergeven op voorwaarde dat u explosieven in het gebouw van Etisalat zou binnensmokkelen. Hierna

zou een andere persoon de explosieven van u overnemen. Indien u zou weigeren, zouden uw familie en u problemen krijgen. Uit angst ging u met hun plan akkoord. Ze zouden nog contact met u opnemen.

Na het weekend keerde u terug naar Kabul en begon u terug te werken. U werd door de taliban in hun auto geroepen. De volgende dag zou u de explosieven moeten binnensmokkelen. Hierna vertelde u alles aan uw oom langs moederszijde. Uw oom droeg u op uw moeder te contacteren. Ze wou, na haar echtgenoot, ook haar zoon niet verliezen. Vervolgens dook u vier dagen onder bij de dochter van uw tante in Kabul. Hierna verliet u op 20 juli 2012 Afghanistan.

Op 22 oktober 2012 diende u in België een asielaanvraag in.

Na uw vertrek uit uw land van herkomst is de taliban langsgegaan bij u thuis in Maidan Wardak. Ze hebben er uw broer geslagen. Ook zijn ze langs geweest bij uw grootmoeder in Kabul.

Ook haalt u aan dat u in Maidan Wardak werd beledigd en dat u er als vijand werd beschouwd omdat u er tot een minderheid behoort. U bent immers van Hazara origine en u sjiïet. U haalt aan dat uw neef in Logar is vermoord omwille van zijn afkomst. In Kabul werd u eveneens beledigd omwille van uw origine. Daar werden enkel beledigingen tegen u geuit.

U bent in het bezit van volgende documenten: een kopie van uw taskara, kopieën van acht foto's, een kopie van een kaart van uw medische verzekering van Etisalat en een kopie van vijf getuigschriften van Etisalat.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

Er moet immers worden vastgesteld dat u de door u aangehaalde problemen met de taliban die wilden dat u explosieven binnensmokkelde in het gebouw van Etisalat, niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Zo moet er op gewezen worden dat uw profiel - met name van Hazara origine en sjiïet die geen aanwijsbare contacten heeft met de taliban (CGVS, p. 3) - helemaal niet overeenkomt met het profiel van door de taliban gerekruteerde personen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de taliban een ultraconservatieve vorm van het soenitische fundamentalisme aanhangen. Bijgevolg is het zeer vreemd dat ze u, een sjiïet, voor hun kar willen spannen. Daarenboven blijkt uit diezelfde informatie dat Hazara's op gespannen voet leven met de taliban en dat de taliban slechts zeer zelden Hazara's rekruteren. Bovendien rekenen de taliban meestal op hun persoonlijke, religieuze en familiale banden om nieuwe talibs te rekruteren. Echter, u had de 5 talibs nog nooit eerder gezien (CGVS, p. 14). Dit alles indachtig, is het uiterst vreemd dat de taliban net u uitkozen om een belangrijke opdracht - met name explosieven in het gebouw binnensmokkelen - voor hen uit te voeren.

Bovendien is uw verklaring volgens welke de taliban u - en niet hun handlanger in het gebouw die er de explosieven zou laten ontploffen - uitkozen om de explosieven in het gebouw binnen te smokkelen omdat u, in tegenstelling tot verschillende andere werknemers, bij het betreden van het gebouw niet zwaar werd gecontroleerd (CGVS, p. 16), niet overtuigend. Immers, het is weinig plausibel dat er dergelijke discrepantie zou bestaan inzake de veiligheidscontrole bij het betreden van het gebouw tussen werknemers die na de veiligheidscontrole eenmaal in het gebouw zonder meer in contact met elkaar kunnen komen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat er geen concrete afspraken werden gemaakt tussen de taliban en u. Zo weet u enkel dat de taliban u de dag na jullie laatste ontmoeting de explosieven zouden geven (CGVS, p. 14). Doch, u weet niet waar ze u de explosieven die dag zouden geven (CGVS, p. 14). Eveneens weet u niet waar in het gebouw u de explosieven moest achterlaten, noch weet u aan wie u er de explosieven moest afgeven (CGVS, p. 14). De taliban heeft u zelfs helemaal niets verteld over wat u moest doen wanneer de explosieven in het gebouw waren (CGVS, p. 15).

Gelet op wat voorafgaat, kan geen worden gehecht aan de door u verklaarde problemen met de taliban. De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststelling kunnen wijzigen. Het betreffen slechts kopieën die een beperkte bewijswaarde hebben aangezien de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Bovendien kunnen de kopieën van acht foto's, de kopie van een kaart van uw medische verzekering van Etisalat en de kopieën van vijf getuigschriften van Etisalat hoogstens aantonen dat u tot 11 oktober 2011 voor Etisalat gewerkt heeft. Doch, ze kunnen geenszins de door u verklaarde problemen aantonen, noch uw werk voor Etisalat gedurende de acht maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. De kopie van de taskara betreft uw identiteit die niet ter discussie staat.

Wat de door u verklaarde problemen omwille van uw afkomst betreft - met name beledigingen (CGVS, p. 12) -, dient nog te worden vastgesteld dat deze gebeurtenissen betreuwenswaardig zijn, doch niet

ernstig genoeg zijn om te spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit het district Nerkh van de provincie Maidan Wardak volstaat echter niet om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

U bent een volwassen alleenstaande jongeman die gedurende drie jaar school heeft gelopen in Kabul en de laatste twee jaren voor uw vertrek gedurende de week in de hoofdstad Kabul heeft gewoond (CGVS, p. 3). Ook beschikt u over een opvangnetwerk in Kabul: u hebt nog een oom, een grootmoeder, een nicht en een neef in Kabul (CGVS, p. 4 & 7). Er kan dan ook worden gesteld dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon en, bij een terugkeer naar Afghanistan, kan onttrekken door zich in de hoofdstad te vestigen. Wat betreft de veiligheidssituatie in de stad Kaboel kan worden gesteld dat voor burgers in de hoofdstad Kaboel geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kabul aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kabul goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB " Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul sinds 2009-2010 merkbaar verbeterd is. Het geweld in het kader van de "insurgency" wordt in de hoofdstad Kabul gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch er is geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afgaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afgaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afgaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kabul ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afgaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert.

Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afgaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet op de motivering van administratieve akten van 29 juli 1991, van de materiële motiveringsplicht, afwezigheid van motivering en verkeerde motivering.

Verzoeker voegt bij voorliggend verzoekschrift een aantal rapporten namelijk "*Human Rights Watch, Country Summary Afghanistan*, d.d. January 2012", "*2012 UNHCR Country Operation Profile*", "*2013 UNHCR Country Operation Profile*" en een internetartikel van CNN (stuk 3,4,5, 6), neer betreffende de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, waarmee hij wil aantonen dat de situatie in Afghanistan wel degelijk beantwoordt aan de criteria opgesomd in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

De bestreden beslissing stelde immers vooreerst terecht vast dat verzoekers profiel niet beantwoordt aan dat van door de taliban gerekruteerde personen. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de taliban die een ultraconservatieve vorm van het soenitische fundamentalisme aanhangen, op gespannen voet leven met de Hazara's en slechts zeer zelden Hazara's rekruteren.

Ook verzoekers verklaring met name dat taliban hem - en niet hun handlanger in het gebouw die er de explosieven zou laten ontploffen - uitkozen om de explosieven in het gebouw binnen te smokkelen omdat verzoeker in tegenstelling tot verschillende andere werknemers, bij het betreden van het gebouw niet zwaar werd gecontroleerd overtuigt helemaal niet. Terecht wijst de bestreden beslissing erop dat het weinig plausibel is dat er dergelijke discrepantie zou bestaan inzake de veiligheidscontrole bij het betreden van het gebouw tussen werknemers die na de veiligheidscontrole eenmaal in het gebouw zonder meer in contact met elkaar kunnen komen.

Verzoeker legde tenslotte ook zeer vage verklaringen af over de opdracht die hij van de taliban gekregen had. Zo wist verzoeker niet nader te specificeren waar de taliban hem de explosieven zouden overhandigen, noch waar in het gebouw hij deze vervolgens moest achterlaten noch aan wie hij ze moest overhandigen.

Waar verzoeker tenslotte in zijn verzoekschrift stelt dat hij niet enkel beledigd werd omwille van zijn afkomst maar ook doodsb bedreigingen kreeg merkt de Raad op dat verzoeker hier nooit eerder gewag heeft van gemaakt zodat dit dan ook niet kan overtuigen.

Verzoekers verweer beperkt zich tot het louter stellen dat de feitelijke motivering van de bestreden beslissing gebrekkig en niet overtuigend is. Verzoeker haalt echter geen enkel concreet element aan om

deze motieven te betwisten of te weerleggen. Een dergelijk verweer is niet ernstig en vermag geenszins de motivering van de bestreden beslissing ontkrachten.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan voor de interpretatie van een risico op ernstige schade dienstig kan verwezen worden naar rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande artikel 15, c) van richtlijn 2004/83/EG (C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 17 februari 2009, § 44), alsmede naar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aangaande artikel 3 EVRM (*Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk*, 28 juni 2011, § 226). Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker toegang moet hebben tot dat deel van het land en er zich moet kunnen vestigen (EHRM, *Salah Sheekh t. Nederland*, 11 januari 2007, § 141; EHRM, *Husseini t. Zweden*, 13 oktober 2011, § 97). In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens recent dat er thans in Kabul geen situatie van willekeurig geweld is die een reëel risico inhoudt op ernstige schade voor een terugkerende asielzoeker (EHRM, *J.H. t. Verenigd Koninkrijk*, 20 december 2011, § 55). Het Hof baseert zich voor deze rechtspraak overigens op de recentste richtlijn van het UNHCR waaruit onder meer blijkt dat er in Afghanistan een intern beschermingsalternatief beschikbaar kan zijn in verstedelijkte en semi-verstedelijkte gebieden die onder de effectieve controle van de regering staan (UNHCR, *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, 17 december 2010, 40). Uit de actuele en objectieve informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de hoofdstad Kabul onder de effectieve controle van de regering staat. Kabul is verder op een veilige manier toegankelijk voor verzoeker gelet op de internationale luchthaven.

In casu stelde de bestreden beslissing dat verzoeker een volwassen alleenstaande jongeman is die gedurende drie jaar school heeft gelopen in Kabul en de laatste twee jaren voor zijn vertrek gedurende de week in de hoofdstad Kabul heeft gewoond. Ook beschikt verzoeker over een opvangnetwerk in Kabul: verzoeker heeft nog een oom, een grootmoeder, een nicht en een neef in Kabul. Er kan dan ook worden gesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kon en, bij een terugkeer naar Afghanistan, kan onttrekken door zich in de hoofdstad te vestigen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen informatie bij die de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert kan weerleggen. De informatie die verzoeker heeft toegevoegd aan zijn verzoekschrift belicht eerder de algemene situatie betreffende mensenrechten in Afghanistan (onder meer transfer van gevangenen, geweld en discriminatie tegen vrouwen en meisjes, ...) en de doestellingen en strategie van het UNHCR in 2012 en 2013 (bijlage 3, 4, 5), terwijl de informatie van het Commissariaat-generaal gericht is op de toelichting van de actuele veiligheidssituatie rekening houdend met de regionale verschillen in Afghanistan. Het door verzoeker neergelegde internetartikel (bijlage 6) bevestigt overigens de vaststelling van de bestreden beslissing dat zelfmoordaanslagen gericht zijn tegen "high profile" doelwitten in de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd, eerder dan de gewone Afghaanse burgers.

Verzoeker beschikt derhalve in Kabul over een veilig intern beschermingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico

op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zoals blijkt uit de omstandige informatie terug te vinden in het administratief dossier.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER